

Joan Josep Folchi. L'ull del volcà de l'estratègia financera adoptada per diversos jugadors a fi de despistar Hisenda en la tributació dels contractes d'imatge.

AVUI

Folchi, també a can Barça

L'any 1989 el president Núñez va incorporar a la junta, com a vice-president, l'advocat Joan Josep Folchi, expert en l'ús de societats holandeses per camuflar a Hisenda una bona part dels salaris dels jugadors, amb l'argúcia dels contractes d'imatge.

Joan Josep Folchi havia de ser la persona clau per endreçar una problemàtica que arrenca va l'any 1986, quan l'oficina tributària va veure irregularitats en la declaració del jugador alemany Bernd Schuster. Llavors el Minis-

teri d'Hisenda va descobrir que els futbolistes tenien dos contractes: un de federatiu i un altre de privat, anomenat d'imatge, i que s'escapava de les obligacions fiscals. L'escàndol va obligar el club a pagar més de 400 milions de pesse-

tes per complementar les retencions practicades a tots els jugadors per l'IRPF, i Hisenda recomanà als clubs de futbol que modifiquessin els contractes dobles. Mentrestant, la directiva barcelonista va fer responsables els futbolistes de les irregularitats i tot plegat va acabar amb el vergonyós motí de l'Hotel Hesperia l'any 1988.

Posteriorment, des del despatx de l'advocat Joan Josep Folchi es va muntar un sistema perquè alguns jugadors professionals del club eludissin els impostos. Segons una extensa informació apareguda a *El Mundo de Catalunya*, els jugadors firmaven un contracte de cessió dels drets d'imatge amb una societat holandesa i aquesta cedia la seva exclusivitat a societats ubicades en un paradís fiscal, com ara Gibraltar. Un circuit estratègic perfectament gestionat per Joan Josep Folchi, ex-advocat del grup Torras-KIO. El Barça no pagava els drets d'imatge al jugador sinó a les societats holandeses Garondal Holding BV, i Roprea International BV, i aquestes transferien els ingressos als comptes corrents que dues societats de Gibraltar, Pettynet Limited i Pentecostes Holding Limited, tenen al banc ABN-AMRO, al penyal britànic. Sovint, i seguint instruccions de Folchi, aquests diners sortien cap a Andorra, Suïssa i a paradisos fiscals a les Antilles. Curiosament, aquest mètode per desviar diners a paradisos fiscals s'assembla al que el mateix Folchi potser va utilitzar per portar a Suïssa el diner negre dels antics alts càrrecs d'Hisenda Josep Maria Huguet i Ernest de Aguiar, segons la versió d'aquests últims (vegeu EL TEMPS núm. 781, pàgina 9) i que Folchi ha negat.

Sigui com sigui, el sistema sí que va ser utilitzat per uns vint jugadors professionals del Barça, la majoria futbolistes estrangers (Ronaldo, Giovanni, Popescu, Couto, Støitxkov, Amunike, Figo...), alguns tècnics (Robson, Mourinho), jugadors de les seccions de bàsquet (Fetissof, Karnishovas, Mustaf, Rivas, Djordjevic), handbol (Dedu, Svenson) i hoquei (Pa-

el club en els contractes d'imatge dels jugadors

ez Picon i Mariotti). L'ex-futbolista navarrès José Mari Bakero també va fer ús de la xarxa de Folchi, així com el croat Súker o el brasiler Bebeto, que també figuraven en els circuits que els permetien eludir una bona picotada d'impostos, mentre altres companys havien de pagar l'IRPF com tothom.

Joan Josep Folchi ha al·legat la seva innocència i s'ha desvinculat de qualsevol maniobra fraudulenta. Segons el directiu blau-grana, des del seu despatx es va optimitzar el contracte d'alguns jugadors mitjançant fórmules legals tenint en compte que els contractes es remunten a l'any 1986 i que els seus clients eren estrangers sense residència fiscal a Espanya, que no s'adquireix fins als divuit mesos de viure-hi.

El Barça topa amb Hisenda.

La trama va començar a entrar en crisi a partir del mes d'octubre de 1995. Hisenda va reclamar al club 5.397 milions de pessetes perquè havia descobert que, almenys entre 1989 i 1993, alguns jugadors havien creat societats mercantils per cotitzar només el 35% dels seus ingressos en lloc del 56% que haurien d'haver pagat com a rendiments de treball. Hisenda va qualificar de frau aquesta maniobra, mentre que el FC Barcelona defensava la seva innocència argumentant que eren els esportistes qui demanaven aquesta fórmula. L'afer va anar a parar al Tribunal Econòmic-Administratiu Central, tot i que actualment la demanda s'ha reduït perquè, a instàncies del grup parlamentari de CiU, el Congrés dels Diputats va aprovar una modificació del règim fiscal dels contractes d'imatge segons la qual es fixava la tributació en un màxim del 15% dels ingressos totals del futbolista.

L'assessorament fiscal al club i als jugadors no són l'única vinculació de l'advocat i directiu del Barça amb el món barcelonista. Des del seu bufet ha gestionat el patrimoni d'alguns jugadors notables, com Bakero o Laudrup, que fins i tot van invertir en la compra de les caves Montesquiús, juntament amb el mateix Folchi, tal

ARXIU

com EL TEMPS explicava la setmana passada. En aquella època, Folchi va aconseguir un contracte amb el club per a comercialitzar cava amb els colors blau i grana a l'etiqueta. Ni l'operació de les caves ni el "cava del Barça" van ser

Uns vint jugadors professionals del club van seguir el 'sistema Folchi' per a esquivar el pagament d'impostos.

negoci, però sí una prova de la dèbil frontera que separava les funcions de Folchi com a vice-president d'un club esportiu sense ànim de lucre (el Barça no és ni tan sols societat anònima esportiva) i els seus negocis particulars.

En tot cas, ara l'advocat ha passat a un discret segon pla com a simple vocal del club (alguns directius s'han queixat, en privat, de la presència de Folchi a la junta), sobretot des que s'han complicat tant les seves relacions amb la justícia i el seu ex-soci Xavier de la Rosa.

Per si no hi havia prou animació al voltant de la junta barcelonista, també s'ha descobert que dos directius més, Miquel Suqué i Xavier Aguilar, podrien estar vinculats a la trama Huguet-Aguilar. Suqué, vice-president del Gran Casino de Barcelona i conseller dels casinos de Peralada i de Lloret de Mar, va ser soci de l'esposa de Josep Maria Huguet, a l'empresa Inver Money, investigada pels jutges per la suposada relació amb les maniobres fiscals d'Huguet i Aguilar. I Xavier Aguilar, que va presidir el *holding* Gaesco fins que l'any 1996 el grup s'incorporà a Inver Money, és el president de Valores Mediterràneos, Sociedad de Inversión Mobiliaria, que també té relació amb els moviments dels dos exalts càrrecs de l'Agència Tributària.

De moment Josep Lluís Núñez prefereix esperar les decisions de la justícia sobre els casos en què Folchi està implicat per fer valoracions de tot plegat. Fins ara el president del Barça ha fet una declaració (a *La Vanguardia*) prou significativa: "No tinc cap dubte que si Folchi no hagués estat directiu del Barcelona no tindria els problemes que ara té".

Jordi Finestres / Jordi Fortuny

L'existència de la dualitat contractual es va destapar fa tretze anys quan Hisenda investigava la declaració d'impostos del jugador Bernd Schuster (foto de dalt). Tot i que anteriorment estrelles com Maradona ja cobraven concepte d'imatge.